

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 1T/250/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712010963
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Philadelphiová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6712010963.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Zvolen JUDr. Mariana Philadelphiová na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02. 12. 2015 vo Zvolene, v trestnej veci obžalovaného Ľ. Ľ., nar. XX. XX. XXXX v Detve, pre prečin poisťovacieho podvodu podľa § 223 ods. 1 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku, súd

obžalovaného Ľ. Ľ. M. X. Í. H. M. , nar. XX. XX. XXXX v Detve, trvale bytom
O. Č.. XXX, okr. Detva, vodič

o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen sp. zn. 1 Pv 342/11 zo dňa 27. 12. 2012, pre prečin poisťovacieho podvodu podľa § 223 ods. 1 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 28.03.2011 doručil do pobočky Allianz - Slovenskej poisťovne, a.s. vo Zvolene, správu o nehode, v ktorej uviedol, že pri nehode dňa 24.03.2011 o 20.15 h v Detve na Nám. SNP medzi jeho motorovým vozidlom zn. G. XXXD, ev. č. O. XXX M. a motorovým vozidlom zn. Škoda 120L, ev. č. O. XXX M. majiteľa Z. S., ktoré v čase nehody viedol ako vodič Š. K., došlo k poškodeniu jeho vozidla, kde okrem iných dielov bol poškodený aj nárazník motorového vozidla G. XXXD, ev. č. O. XXX M., dňa 30. Marca 2011 požiadal mailom o likvidáciu poisťnej udalosti formou rozpočtu nákladov na opravu, pričom zatajil, že poškodenie nárazníka vzniklo najneskôr dňa 09.02.2011, kedy bolo identifikované pri kontrole originality vykonanej v Žiari nad Hronom v spoločnosti O. N., N..V..Q.. a od toho času nárazník nebol opravený, následne Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. ukončila likvidáciu poisťnej udalosti bez náhrady škody, kde v prípade poisťného plnenia by spôsobil škodu spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad č. 4, Bratislava, IČO: 00 151 700 škodu vo výške 760,96 €,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal na tunajší súd pod sp. zn. 1Pv 342/11 dňa 27. 12. 2012 obžalobu na obvineného pre prečin poisťovacieho podvodu podľa § 223 ods. 1 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Samosudca vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v zmysle § 2 ods. 10 Tr. poriadku výsluchom obžalovaného, svedka-poškodeného, výsluchom ďalších svedkov, znalca, čítaním znaleckých posudkov, svedeckých výpovedí a ďalších listinných dôkazov a rozsudkom zo dňa 23. 04. 2015 uznal obžalovaného za vinného z prečinu poisťovacieho podvodu podľa § 223 ods. 1 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmienčným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby v trvaní 12 mesiacov.

Na podklade podaného odvolania obžalovaným krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Okresnému súdu vytkol, že sa dôsledne neriadil ustanoveniami Tr. poriadku a to § 2 ods. 10, ods. 12, keď vykonané dôkazy vyhodnotil len jednoznačne v neprospech obžalovaného a nevyhodnotil aj dôkazy, ktoré svedčili v jeho prospech. I. stupňovému súdu uložil povinnosť opätovne vyhodnotiť všetky dostupné dôkazy, dôsledne sa zaoberať obhajobou obžalovaného prednesenou v rámci celého trestného konania vrátane obhajoby v podanom odvolaní a až následne rozhodnúť prihládajúc na úvahy obsiahnuté v zdôvodnení uznesenia odvolacieho súdu.

Okresný súd viazaný rozhodnutím a dôvodmi zrušujúceho uznesenia krajského súdu vykonal hlavné pojednávanie s tým, že odvolací súd okresnému súdu neuložil povinnosť vykonať ďalší dôkaz na doplnenie dokazovania, pričom ani okresný súd už nevzhladol žiadnu potrebu na jeho doplnenie, preto aj návrh obžaloby na opätovné vykonanie vyšetrovacieho pokusu v bydlisku obžalovaného na tomto hlavnom pojednávaní odmietol, keďže podľa názoru súdu by jeho vykonanie nič nové do dokazovania už nevnieslo a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov okresný súd nanovo vo veci rozhodol a obžalovaného spod obžaloby prokurátora oslobodil, lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Obžalovaný L. L. na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie žalovaného skutku. Dokazoval, že v mesiaci marec 2011 v čase okolo 20.00 h až 21.00 h parkoval na parkovisku na Nám. SNP v Detve. Keď nastupoval do svojho vozidla, už v ňom sedel, telefonoval, vložil kľúča do zapaľovania sa mu zaplo rádio a vtedy zacítil zakolísanie vozidla. Buchot nepočul. Preto z vozidla vyšiel a na pravej strane jeho vozidla v prednej časti uvidel iné motorové vozidlo, zacúvané zadnou pravou časťou do jeho vozidla, z ktorého vyšiel pán K.. Spolu sa pozreli, či a v akej miere sú vozidlá poškodené, pán K. svoje vozidlo trochu potiahol od vozidla obžalovaného a po vzájomnej dohode spísali protokol pre poisťovňu. Zároveň si vymenili kontaktné údaje. Takto do protokolu spísali poškodenia na vozidlách a aj zakreslili plánik dopravnej nehody. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný upresnil, že správu o nehode vypisoval pán K. a on mu poškodenia diktoval a diktoval tie, ktoré v tej tme videl. Na danom mieste bola slabá viditeľnosť, svietilo len pouličné osvetlenie na druhej strane ulice, parkovisko osvetlené nebolo. Podotkol, že následne počas dňa na vozidle uvidel aj iné poškodenia, ktoré v tme nevidel. On mal na vozidle poškodený pravý predný blatník (preličený, ošúchaný), pravé predné svetlo, nárazník na pravej strane bol zlomený v časti, kde sa uchyťáva o vozidlo, visel, ľavé predné svetlo, kde boli poškodené úchyty, poškodená bola aj ľavá strana nárazníka, predná kapota bola vyskočená. Dodal, že s vozidlom na tomto parkovisku zastal tak, že ľavou prednou časťou svojho vozidla zastal pri pravom rohu tam nachádzajúceho sa betónového kvetináča. Po nejakej dobe mu pán K. telefonicky oznámil, že poisťovňu udalosť poisťovní nahlásil. Potom obžalovaného kontaktovali z Allianz poisťovne a spolu sa dohodli na obhliadke jeho vozidla. Toto sa aj udialo a poisťovňa v rámci obhliadky vykonala aj určitú svoju fotodokumentáciu jeho poškodeného vozidla. Na otázku technika poisťovne obžalovaný požadoval úhradu nákladov na opravu poškodeného vozidla preplatiť formou rozpočtu nákladov a neskôr im doplnil, že na jeho účet (nie poštou). Poisťovňou mu bolo oznámené, že škodu vyčíslili na sumu 1.900,- €. Potom po určitú dobu sa nedialo nič a pred Veľkou nocou ho kontaktoval pracovník poisťovne, žiadal od obžalovaného stretnutie a opýtal sa ho, či vozidlo bolo pred dopravnou nehodou poškodené, na čo mu obžalovaný odpovedal kladne, pričom ale nešpecifikoval, ktoré časti vozidla boli poškodené. Tento pán mu ešte zakázal na predmetnom vozidle vykonávať akékoľvek opravy. Keďže opäť v tejto veci poisťovňa ďalej nekonala, bol sa priamo v poisťovni informovať na stav veci a pracovníčka poisťovne mu uviedla, že vec je stále neukončená, ale že už môže na vozidle začať s výkonom opráv. Následne obdržal od poisťovne rozhodnutie o zamietnutí plnenia poisťovej udalosti. Obžalovaný ďalej dokazoval, že vozidlo G. XXX zakúpil vo februári 2011 v Nemecku a bola na ňom poškodená ľavá strana predného nárazníka, ktorý si opravil koncom februára 2011 a to sám, doma, v garáži, pri čom mu nikto nepomáhal. Mohli ho pri tejto oprave vidieť len rodičia. Táto ľavá strana nárazníka následne bola opäť poškodená pri predmetnej dopravnej nehode. S predmetným vozidlom po jeho kúpe sa zúčastnil kontroly originality v Žiari nad

Hronom, pričom v tom čase na tomto vozidle bol poškodený nárazník na ľavej prednej časti a na pravom prednom blatníku bola malá preliačina. Podotkol, že je vyučený auto klampiar. Technologický postup opísal na hlavnom pojednávaní tak, že najskôr očistil nárazník technickým benzínom, potom prikladal dané časti nárazníka a letoval ho letovačkou zapožičanou od Z. N.. Po oprave bolo vidieť, že je nárazník zletovaný, nebol nastriekaný, lebo mu bolo doporučené, že tak má urobiť až po zime. Nevedel už uviesť, či letovanie vykonával po celej lomenej ploche alebo len na niektorých miestach.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný uviedol, že pána K. v čase dopravnej nehody poznal len z videnia, neboli kamaráti.

Svedok - poškodený F. Z. Č., zástupca Allianz Slovenskej poisťovne, a.s., na hlavnom pojednávaní vypovedal, že už v čase spáchania skutku (t.j. v roku 2011) pracoval v poisťovni na oddelení kontroly a špeciálnej činnosti, odbore likvidácie poistných udalostí. Potvrdil, že im bola nahlásená poistná udalosť vinníkom dopravnej nehody (pánom K.), že bola vykonaná obhliadka poškodených vozidiel, vrátane vozidla obžalovaného, pričom u obžalovaného okrem iných zistili aj poškodenie ľavej strany predného nárazníka. Zároveň vykonali lustráciu v databáze kontroly originality a zistili poškodenia na vozidle pred nehodou a deklarované aj po predmetnej dopravnej nehode. Takto konštatovali tvarovú zhodu detailov lomových častí na ľavom prednom nárazníku a to aj čo sa týka rozsahu poškodenia. V rámci obhliadky vozidla obžalovaného po nehode ich technikom nezistili žiadne stopy po predchádzajúcich opravách, či úpravách ľavej časti predného nárazníka (t.j. pred dopravnou nehodou ale po kontrole originality). Z týchto dôvodov odmietli plniť poistné, t.j. z dôvodu technickej neprijateľnosti vzniku poškodenia a zamlčania predchádzajúcich poškodení zadokumentovaných na kontrole originality.

V tomto trestnom konaní si spoločnosť poškodeného škodu neuplatnila, žiadna im nevznikla, poistné neplnili.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý ako svedok Z. L. st., ktorý uviedol, že je otcom obžalovaného a žijú v spoločnej domácnosti. Potvrdil vedomosť o kúpe predmetného vozidla obžalovaným v roku 2011. Potvrdil aj to, že ihneď po tom, čo vozidlo obžalovaný doviezol, toto aj opravoval a to nárazník. Podotkol, že obžalovaný je vyučeným auto klampiarom. Pracuje však ako vodič kamióna. Potvrdil, že doma videl určité nástroje na opravu vozidla a to letovačku, teplovzdušnú pištoľ na zváranie. Pri oprave mu však nepomáhal. Počas výkonu samotnej opravy, vozidlo bolo zadnou časťou v garáži a prednou časťou bolo na prahu vstupu do garáže. Uviedol, že vstup do garáže má mierne stúpajúcu tendenciu, preto priestor pri oprave vozidla takto umiestneného je väčší a umožňuje opravu nárazníka takto vykonať. K postupu opravy svedok ďalej uviedol, že obžalovaný nárazník opravoval tak, že tento bol na vozidle namontovaný. Svedok potvrdil, že takto nárazník bol na vozidle opravený a to ešte pred predmetnou dopravou nehodou. Obžalovaného videl opravovať nárazník len raz. Poukázal na osobu obžalovaného, ktorý je pedant a na poškodenom vozidle by nejazdil. Ďalej syna charakterizoval ako človeka pracovitého, poriadkumilovného, bez nejakých problémov, ktorý nikdy nekonal protiprávne. Len z rozprávania obžalovaného má vedomosť o dopravnej nehode, po ktorej svedok dokazoval, že na vozidle videl rozbitý predný nárazník, ktorú časť, to už na hlavnom pojednávaní uviesť nevedel, nepamätal si to. Ďalej dokazoval, že s poukazom na to, že obžalovaný chodí na týždňovky, poškodený nárazník oprel aj s úločkami o dom s tým, že svedok ho mal doručiť polícii. Toto sa aj udialo, avšak bez úlomkov, ktoré jeho svokra odhodila medzičasom do koša.

Svedok Jaroslav Smutný na hlavnom pojednávaní dokazoval, že obžalovaného pozná, tento k nemu chodieval, že jeho matka je svedkova sesternica. Potvrdil, že obžalovanému požičal letovačku a zväračku na plast vrátane tyčinky. Zväračka je vo veľkosti fénu. K presnému času zapožičania sa už na hlavnom pojednávaní vyjadriť nevedel, ale tieto veci mu zapožičal asi len jedenkrát. Zároveň mu vysvetlil postup ich použitia. Takto mu vysvetlil aj použitie zväračky, že je potrebné najskôr vykonať úpravu lomných plôch vyfrézovaním, čo obžalovaný v jeho dielni aj videl. Podľa svedka optimálnou vzdialenosťou zväračky od spájaného materiálu je 1 cm, ale dôležitejšie je uhol zväračky od spájaného materiálu. Svedok uviedol, že sa venuje opravám motorových vozidiel a to aj zváraniu, či letovaniu, že obžalovaný mu občas chodil vypomáhať, preto podľa svedka určitú skúsenosť, či prax na to, aby si sám opravil nárazník, má. Takúto opravu by však zvládol aj laik, aj keď nie kvalitne. Pokiaľ zvära svedok, nárazník si z vozidla skladá aj keď je možné takto zvariť nárazník aj namontovaný, ale podľa svedka len z jeho vonkajšej strany, nie z vnútornej, je to obtiažne, resp. možné len na niektorých miestach a to len letovačkou, ktorá je menšia. Na hlavnom pojednávaní po tom, čo sa svedok oboznámil s fotodokumenáciou spisu

(čl. 13, 16, 100) uviedol, že na nich vidieť na určitých miestach, že ide o zváranie, nakoľko letovačka po použití zanecháva vrúbky a zváračka nie - jej použitie zanecháva len pásy. Správne by sa malo zvärať z vnútra aj z vonka, ale ak sa nebude poškodená časť lakovať, tak z vonka sa nárazník nezvarí a v takom prípade z vonka vidieť len prasklinu. Na fotografii (čl. 192) nevedel vyčítať, či na nárazníku bolo niečo zvárané. Na fotografii (čl. 181) videl stopy po letovačke, lebo na nej sú tie vrúbky, tu nebola použitá zváračka na plast. Na záver svedok potvrdil, že ak je oprava zváračkou technologicky vykonaná správne, takéto miesto v prípade ďalšej nehody je silnejšie. Ak však oprava zváračkou nie je vykonaná správne, nekvalitne, pri ďalšej nehode sa takéto miesto opäť poškodí, rozlepi.

Svedok Š. K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v čase dopravnej nehody obžalovaného poznal len z videnia, nestretávali sa. Bol účastníkom dopravnej nehody s obžalovaným, keď jazdil na OMV zn. Škoda 120, ktorá sa udiala v marci 2011 v Detve na námestí na parkovisku. Nehodu opísal tak, že so svojim vozidlom cúval a v nepozornosti narazil pravou zadnou časťou svojho vozidla do pravej prednej strany vozidla BMW obžalovaného. Na hlavnom pojednávaní sa s určitosťou nevedel vyjadriť k času vzniku dopravnej nehody, uviedol, že toto vyplýva z hlásenia. On na vozidle mal poškodený nárazník a nejakú preliačinu pod ním a na vozidle obžalovaného bol poškodený pravý predný blatník, nárazník, svetlá, t.j. to, čo bolo uvedené v hlásení o dopravnej nehode. S poukazom na odstup času si už presne na všetky poškodenia na hlavnom pojednávaní nepamätal. Najskôr si svedok nespomenul, kto hlásenie spisoval, po oboznámení sa s ním na hlavnom pojednávaní pripustil, že ho mohol spisovať aj on, s určitosťou však uviedol, že ho spisovali spoločne tak, že jeden diktoval, druhý zapisoval. Podotkol, že ani jeden z nich nemal s uvedením žiadne skúsenosti. Potvrdil, že po nehode boli na mieste samom aj nejaké úlomky z plastu, nevedel však už uviesť, čo sa s nimi stalo. Rovnako sa nevedel vyjadriť k tomu, či si všimol, že vozidlo obžalovaného bolo pred nehodou poškodené. Nevedel uviesť ani to, či bolo parkovisko prázdne alebo boli na ňom zaparkované aj iné vozidlá. Na hlavnom pojednávaní už nevedel presne uviesť, či došlo aj k poškodeniu ľavej časti predného nárazníka vozidla obžalovaného. Potvrdil však že to, čo je uvedené v hlásení o dopravnej nehode, je pravdou. Ak teda v hlásení je uvedené, že došlo k poškodeniu aj tejto časti vozidla obžalovaného po tom, čo toto bolo nárazom jeho vozidla odhodené do inej prekážky, je to pravdou. po dopravnej nehode bola zamestnancom poisťovne vykonaná obhliadka jeho vozidla.

Súd na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku sa oboznámil aj s obsahom výpovede svedka Z. S. (čl. 72 - 79), ktorý sa vyjadroval k vlastníctvu motorového vozidla ŠKODA 120 LS ev. č. O. XXX M. a k jeho používaniu svedkom Š. K. (pán K. je jeho zaťom a s jeho súhlasom vozidlo v čase dopravnej nehody užíval), vypovedal, že na Veľkú noc 2011 si na tomto vozidle všimol len rozbité predné svetlo na šoférovej strane, iné vonkajšie poškodenia na vozidle si nevšimol, ďalej sa súd oboznámil aj s výpoveďou svedka F. L. G. (čl. 80 - 89), z ktorej vyplýva, že ako zamestnanec poškodeného sa zaoberal v rámci svojej funkcie (špecialista v oblasti kontrolných činností) posudzovaním technickej prijateľnosti deklarovaných poškodení pri predmetnej dopravnej nehode a takto zistil totožnosť poškodenia predného nárazníka na ľavej strane s dokumentovaným poškodením pri kontrole originality dňa 09. 02. 2011, pričom ďalej vypovedal, že vzhľadom na charakter poškodenia ľavej a aj pravej strany vozidla obžalovaného vo vzájomnej korešpondencii s deklarovaným poškodením na vozidle ŠKODA 120 zistil nepomer z hľadiska energetickej bilancie rázu, t. j. poškodenie na pravej strane vozidla nezodpovedá charakteru deklarovanému posunutiu stojaceho vozidla obžalovaného a následnému nárazu do prekážky - betónového črepníka, z dôvodu ktorého potom skutočnosti uvedené v správe o nehode nezodpovedali zisteniam zisteným následným prešetrením tejto škodovej udalosti. Súd sa napokon oboznámil aj s výpoveďou svedka V. L. (čl. 90 - 93), zamestnanca spoločnosti O. N., s.r.o. Banská Bystrica, ktorý v čase spáchania skutku vykonával kontroly originality aj v Žiari nad Hronom. Tento svedok sa vyjadroval vo všeobecnosti k výkonu kontroly originality, k vyhotovovaniu fotodokumentácie z nej. Potvrdil, že obžalovaný, ktorého pozná z videnia, bol v roku 2011 s vozidlom BMW na kontrole originality ale k podrobnostiam sa už vyjadriť nevedel.

Na hlavnom pojednávaní sa súd oboznámil aj so znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Slovenská Ľupča (čl. 179 - 183), zo záverov ktorého súd zistil, že na základe tvaru a rozmiestnenia mechanoskopických stôp po tepelnom pôsobení nachádzajúcich sa na lomových hranách v troch miestach možno usúdiť, že sa jedná o mechanoskopické stopy s možnosťou ich vytvorenia za účelom opravy tzv. sceľovaním teplom. Ďalej z posudku vyplýva, že vizuálnou prehliadkou povrchu predloženého krytu nárazníka pomocou lupy s osvetlením boli zistené na ľavej strane tohto nárazníka a to z jeho vnútornej strany, mechanoskopické stopy po tepelnom pôsobení na lomových hranách v

troch miestach. Z posudku napokon vyplýva, že skúmaním nebola na povrchu predloženého nárazníka zistená prítomnosť lepidla v okolí lomových plôch.

Na hlavnom pojednávaní sa súd oboznámil aj so znaleckým posudkom podaným znaleckou organizáciou ZNALEX, spol. s r.o., Zvolen (čl. 111 - 173), zo záverov ktorého vyplýva, že z analýzy fotodokumentácie obsiahnutej v spise a z prevedenej simulácie vzájomného pohybu vozidiel je technicky prijateľný záver poškodenia pravej prednej časti vozidla obžalovaného a to vznikom nárazu cúvajúceho vozidla pána K.. Takto priamym kontaktom vozidiel mohol byť poškodený pravý predný blatník, jeho podblatník, plastový kryt nárazníka, jeho lista a pravý predný svetlomet. Zároveň znaleckým dokazovaním nebolo vylúčené, že k poškodeniu vozidla obžalovaného mohlo dôjsť aj na inom mieste a v inom čase. Posudkom bolo ďalej konštatované, že ľavá predná časť vozidla obžalovaného bola poškodená už pred nehodovou udalosťou. Či bola pred nehodou aj opravená, nie je možné zo spisového materiálu preukázať. I napriek príslubu obžalovaného, že doručí poškodený kryt nárazníka, takto do vypracovania znaleckého posudku, t.j. do dňa 10. 01. 2012, neučinil. Preto k poškodeniu ľavého svetlometu sa nemohli jednoznačne vyjadriť. S poukazom na to, že plastový kryt nárazníka a pravdepodobne aj ľavý hmlový svetlomet boli poškodené pred nehodou, tento plastový kryt mal byť opravený výmenou, preto pri stanovení výšky škody tieto neboli započítané do kalkulácie.

F. K. Š., konateľ spoločnosti ZNALEX, spol. s r.o. a zároveň zodpovedná osoba za výkon znaleckej činnosti, ktorý ako znalec bol na hlavnom pojednávaní k znaleckému posudku vypočutý, zotrval na záveroch znaleckého posudku ako aj na svojej výpovedi učinenej v prípravnom konaní a uviedol, že na rozdiel od záverov posudku písomne podaného, t.j. oproti času vypracovávaného posudku, kedy nemali k dispozícii predný nárazník, ktorý následne OČTK dodaný bol a v záveroch ktorého posudku konštatovali, že predný nárazník pred nehodou opravovaný nebol, lebo z fotodokumentácie vyhotovenej pri obhliadke vozidla obžalovaného pracovníkom poškodeného, je zadokumentovaný čistý lom ľavej prednej časti nárazníka, pričom na predloženom nárazníku vidieť stopy po oprave. Podotkol, že na fotodokumentácii po dopravnej nehode vyhotovenou poškodeným, nie sú stopy po oprave, preto nárazník nemohol byť pred poistnou udalosťou opravovaný. Ku kalkulácii nákladov uviedol, že tieto by predstavovali výšku 760,96 €, pozostávajúcu z hodnoty nárazníka 546,46 €, práce 40,98 € a lakovania 164,52 €, čo je škoda predstavujúca v prípade plnenia poisťovňou. Znalec doplnil, že pokiaľ ide o technologický postup opravy nárazníka tak, ako ho opisoval obžalovaný na hlavnom pojednávaní, že tento opravoval bez toho, aby ho demontoval, že ho opravoval na šikmej ploche, podľa znalca takýto postup nie je možný.

V rámci dokazovania vo veci súd vykonal aj vyšetrovací pokus na mieste, kde mal obžalovaný vykonať opravu poškodeného nárazníka pred dopravnou nehodou (trvalé bydlisko obžalovaného, vstup do garáže a za použitia originálu poškodeného nárazníka, letovačky a vozidla G. XXX), za účasti strán trestného konania, na základe ktorého bolo meraním zistené, že priestor od povrchu zeme ku spodnej časti nárazníka - krytu tam zaparkovaného vozidla bol 23-24 cm s tým, že sa nejednalo o totožné vozidlo, ktoré je predmetom tohto trestného konania, aj keď bolo rovnakej rady (rada 5), jednalo sa o novší model. V rámci pokusu obžalovaný popísal na mieste samom postup opravy nárazníka a uviedol, že nárazník bol na jednej aj druhej strane upevnený tak, že sa s ním dalo mierne manipulovať (dopredu-dozadu). Popísal, že si najskôr z predu vozidla na pár miestach ulomené časti prichytil spájkovačkou. Potom vliezol pod vozidlo tak, že si najprv ľahol šikmo z jednej strany, potom z druhej strany a poškodenú časť letoval z vnútornej strany nárazníka. Už si nespomenul, či pri oprave bol plastový kryt nárazníka pevne uchytený k výstuhe, nespomenul si ani na to, či po poistnej udalosti bola poškodená výstuha nárazníka. Ďalej obžalovaný poukázal na zimné obdobie, kedy priestor pred garážou je vyvýšený, na zimné pneumatiky, pri ktorých je vozidlo vyššie. Z vyšetrovacieho pokusu bola súdom vyhotovená fotodokumentácia (čl. 278- 280).

Samosudca vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v zmysle § 269 Tr. poriadku čítaním listinných dôkazov a to správy z kontroly originality vrátane fotodokumentácie (čl. 189 - 191) a kontrola originality bola vykonaná na vozidle G. XXX, VIN: T., hlásenia poistnej udalosti (čl. 203) dňa 24. 03. 2011, z ktorého vyplýva tak mobilné telefónne číslo obžalovaného ako aj pána K., správy o nehode (čl. 206), správy operátora poškodeného zo dňa 30. 03. 2011, žiadosti k likvidácii poistnej udalosti obžalovaným zo dňa 30. 03. 2011 a plnením na jeho účet (čl. 211), oboznámením sa s fotodokumentáciou vyhotovenou dňa 30. 03. 2011 poškodeným (čl. 192 - 198) a so správami ohľadom osoby obžalovaného a s ďalšími listinnými dôkazmi obsiahnutými v tomto trestnom spise.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd hodnotil dôkazy jednotlivo a v ich súhrne podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pričom vykonaným dokazovaním a v zmysle zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu a v ňom uvedeného zdôvodnenia mal súd za preukázané, že nebolo jednoznačne preukázané, že žalovaný skutok tak, ako je popísaný v skutkovej vete obžaloby, spáchal obžalovaný.

Dokazovaním bolo preukázané, že škodová udalosť nastala tak, ako túto opísali jej účastníci a táto v podstate je nespochybniteľná. Na tomto mieste je potrebné uviesť, že náležité zistenie skutkového stavu podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku vyžaduje, aby bolo jednoznačne zistené, aby boli bezpečne preukázané fakty vylučujúce pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. Pokiaľ aj existujú určité nepriame dôkazy, pre uznanie viny tieto musia tvoriť ucelený systém, v ktorom jednotlivé články sú v súlade medzi sebou ako aj s dokazovanou skutočnosťou. Ich súhrn musí byť uzatvorený tak, že musí viesť výlučne len k jednému záveru a vylučovať možnosť pochybnosti o skutkovej otázke významnej pre rozhodnutie, ktoré už nie je možné odstrániť vykonaním ďalších dôkazov. Pritom nie je povinnosťou obžalovaného dokazovať svoju nevinu, lebo zásada prezumpcie nevinu vyžaduje, aby to bol štát, ktorý nesie v trestnom konaní dôkazné bremeno.

Obžalovaný spáchanie skutku poprel. Obhajoval sa najmä tým, že opravu spornej časti nárazníka (ľavej prednej) vykonal a to už v čase pred predmetnou dopravnou nehodou a poukázal aj na výpovede svedkov jeho otca Z. L. st., ktorý potvrdil toto jeho tvrdenie, svedka Z.X. N., ktorý mu zapožičal potrebné nástroje. Obhajoval sa aj tým, že nemal úmysel dopustiť sa podvodného konania, tento dokazovaním mu ani preukázaný nebol, poukázal na to, že v rámci šetrenia poisťnej udalosti nezaťajil skutočnosť, že predmetný nárazník bol pred dopravnou nehodou už poškodený, bol poisťovní aj OČTK pri šetrení nápomocný. Upriamil pozornosť aj na neprítomnosť subjektívnej stránky t.j. úmyslu, ktorá musí byť súčasťou žalovanej skutkovej podstaty trestného činu, pričom absenciu priameho úmyslu u neho vyvracia jeho prístup a postup v rámci šetrenia poisťnej udalosti, kedy nezatajoval skutočnosť, že na predmetnom vozidle bola poškodená ľavá strana nárazníka, ktorá ale bola ešte pred dopravnou nehodou opravená. V tomto smere rovnako poukázal na závery znaleckého dokazovania KEÚ, ktorým bolo potvrdené, že nárazník bol na viacerých miestach opravovaný pred znaleckým skúmaním a to tepelným pôsobením, že mechanoskopické stopy boli vytvorené za účelom opravovania tzv. sceľovaním teplom a že tieto skutočnosti on aj uvádzal, t.j. že nárazník opravoval. Poukazoval na to, že v danom prípade sa jedná o občiansko-právny vzťah, v rámci čoho si svoj nárok na poisťné plnenie aj uplatnil občiansko-právnu žalobou na tunajšom súde (sp. zn. 7C 29/2013).

Podľa § 223 ods. 1 Tr. zákona, trestného činu poisťného podvodu sa dopustí ten, kto vyláka od iného poisťné plnenie tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na jeho poskytnutie, a tak mu spôsobí malú škodu. Za to sa potrestá odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, pokus trestného činu je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu.

Podľa § 125 ods. 1 veta prvá a druhá Tr. zákona, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266,- € a škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy.

Tak ako už bolo vyššie uvedené, súd odvolávajúc sa na dôvody a závery zrušujúceho rozhodnutia krajského súdu, obžalovaného spod obžaloby prokurátora oslobodil, lebo mal za to, že vykonaným dokazovaním nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný a to práve s poukazom na nedostatok dôkazov na preukázanie subjektívnej stránky daného trestného činu, keď tak ako to už vyššie bolo konštatované, nebolo sporné, že k dopravnej nehode došlo a to tak, ako ju opísali jej účastníci, t.j. obžalovaný a svedok K., avšak v posudzovanej veci neboli produkované priame dôkazy, či súbor nepriamych dôkazov, ktoré by boli spôsobilé vysloviť spoľahlivý záver, že sa skutok stal tak, ako je uvedené v obžalobe, t.j., že obžalovaný v úmysle vylákať od poisťovne poisťné plnenie túto uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na jeho poskytnutie, t.j., že mal poisťovní zatajiť, že predmetný nárazník už raz poškodený bol a spôsobil jej malú škodu, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo. Tu súd poukazuje na to, že bolo dokazovaním preukázané, že ku škode došlo, že predmetný nárazník bol poškodený tak na pravej (kontakt s vozidlom Škoda 120L) ako aj na ľavej strane (nárazom do kvetináča), ďalej výpoveďami obžalovaného a svedka K. bol potvrdený priebeh nehody zakreslený v hlásení pre poisťovňu a rovnako správaním sa obžalovaného po poisťnej udalosti (t.j. jeho aktívna spolupráca s poisťovňou, odpovedanie

na ich otázku, uvedenie, že nárazník bol pred nehodou poškodený, poskytnutie tohto nárazníka pre účely znaleckého dokazovania), s poukazom na amatérsku opravu tohto nárazníka obžalovaným pred nehodou potvrdená svedkami a to jeho otcom Z. L. N., ktorý videl, ako obžalovaný nárazník opravoval a Z. N., ktorý mu zapožičal potrebné náradie na opravu nárazníka a o oprave ho aj poučil s tým, že už tomuto obžalovaný uviedol účel zapožičania vecí, keď tak, ako to uviedol aj krajský súd, miera poškodenia predného nárazníka vzhľadom na jeho predchádzajúce poškodenie a pravdepodobne po nedostatočne odborne prevedenej oprave, je technicky prijateľná, pričom rázová sila nižšej intenzity pri nehode mohla spôsobiť opätovne mechanicko-devastačné poškodenia v miestach danej opravy, nebolo podľa názoru súdu jednoznačne preukázané, že by obžalovaný bol konal spôsobom uvedeným v § 223 ods. 1 Tr. zákona, t.j. s úmyslom vylákať od poisťovne poisťné plnenie uvedením poisťovne do omylu v otázke splnenia podmienok na jeho poskytnutie. Takéto konanie súd v správaní sa obžalovaného na základe vykonaného dokazovania nevzhládol. Naopak s poukazom na zdôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu súd konštatuje, že postup poisťovne v danom prípade nebol správny, keď poisťovňa bola povinná uhradiť skutočnú škodu po tom, čo by bola najskôr vypočítala zrehodnotenie predmetného predného nárazníka a toto odpočítala od poisťného plnenia.

S poukazom na vyššie uvedené, s poukazom na závery rozhodnutia odvolacieho súdu, súd obžalovaného spod obžaloby prokurátora oslobodil, lebo nebolo jednoznačne a bez pochyb preukázané, že skutok kladený mu za vinu, sa stal.

Poškodená spoločnosť Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. si v tomto trestnom konaní žiadnu škodu neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Zvolen do 15 dní od oznámenia rozsudku.

Odvolanie má odkladný účinok (§306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.